

Nr 107.

Av herr **Bäcklund**, om pension åt arbetaren *Axel Nilsson*.

Arbetaren Axel Nilsson från Skäverud, Mölltorps församling i Skaraborgs län, fyller 72 år den 9 april 1928, är enligt utfärdat läkarintyg för framtiden oförmögen till arbete och enligt kommunalnämndsordförandens avgivna intyg i stort behov av statspension.

Nilsson har för statens arbeten varit anställd vid örlogsvarvet i Karlskrona, Vaberget och Älvsborgs fästning, dels som arbetare och dels som förman. Den sammanlagda anställningstiden utgör 22 år och 6 månader.

Då Nilsson nu är gammal, sjuk, nästan blind och i fattiga omständigheter, bör staten träda hjälpande emellan med en mindre pension. Detta så mycket mera, som riksdagen tidigare brukat behjärta sådana ömmande fall, där anställningstiden varit likvärdig med denna.

Intygen, som styrka förhållandet, skola av mig överlämnas till vederbörande utskott.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte bevilja, att arbetaren Axel Nilsson må från och med den 1 januari 1928 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 792 kronor.

Stockholm den 19 januari 1928.

Helge Bäcklund.

